

Brecht Heytens

Bloed, zweet en tranen. Arbeid is belangrijk voor Brecht Heytens. Tijd en energie maken elementair deel uit van zijn werk als beeldend kunstenaar. Zijn fysieke aanwezigheid, zijn persoonlijke kunde en ook onkunde zijn essentieel. Hij verdiept zich in de mogelijkheden van een aantal materialen - hout, metaal, plaaster en licht - en drijft die tot hun uitersten om zijn vooropgesteld idee te bereiken. Hij maakt daarbij andere keuzes dan ambachtslieden of fabrieksarbeiders, omdat de meest logische of praktische optie hem niet altijd aanspreekt. De uitvoering moet zo nauw mogelijk aansluiten bij de schets in zijn hoofd, ook al vraagt dat tonnen energie, experiment en geduld.

De selectie materialen waarmee hij zijn sculpturen opbouwt, is beperkt en toch divers. Plaaster staat voor de meeste beeldhouwers gelijk aan een tussenfase in het proces naar een afgewerkt kunstwerk. Brecht Heytens is enorm vertrouwd met plaaster en gebruikte het op een erg pure manier in zijn afstudeerproject in 2016 aan Sint-Lucas te Brussel. Hij speelt met de hechtingskracht en de plasticiteit van de materie. De fragiliteit van het plaaster staat in schril contrast met het moeilijker manipuleerbare metaal. Brecht Heytens speelt met de tegenstellingen van de materialen, maar ook met de manier waarop ze op elkaar inwerken en samenvloeien. De sporen van metaal in plaaster werken als driedimensionale grafiek. Nog een heel andere dynamiek wordt binnengebracht door een natuurlijk materiaal als hout. De kunstenaar hanteert verschillende technieken om het hout beweeglijk te maken, wat een sierlijkheid en intimiteit creëert. De warmte en huiselijkheid van het hout, het industriële koude metaal, aangevuld met een artistieke speelsheid van plaaster, zijn verschillende fysieke vormentalen die worden uitgedaagd door de immaterialiteit van licht. Brecht Heytens gebruikt neonlampen - uit ecologische overwegingen schakelde hij intussen over naar LED - in verschillende constellaties, kleuren en figuren. De aanwezigheid van licht maakt zijn sculpturen ongrijpbaar en moeilijk te vatten. Het licht is de actieve protagonist, zonder de andere elementen tot drager te reduceren.

Al deze materialen tonen de arbeid die is verricht om tot het kunstwerk te komen. Brecht Heytens kiest namelijk niet de meest evidente manier om de verschillende onderdelen samen te brengen. Alles staat in verhouding met de esthetiek en de fysieke band tussen de kunstenaar en zijn werk. De persoonlijke handelingen zijn zichtbaar in de afwerking, door bijvoorbeeld het plaaster handmatig af te schuren tot er een gat ontstaat. Voor een ander werk gooit hij plaaster tegen een lamp die op basis van die hechtingskracht aan de wand blijft hangen. Die actie kan alleen maar ter plaatse gebeuren, wat de tentoonstellingsruimte tot een werkplaats maakt waarin de kunstwerken worden uitgevoerd. Het atelier is vooral de plek waarin wordt nagedacht, voorbereid, gestockeerd en waar de mogelijkheden van materialen worden ontdekt. De meeste werken zijn geconcipeerd voor een specifieke ruimte, en worden daarop afgestemd. The Whitehouse Gallery toont als eerste een geheel van verschillende sculpturen en wandinstallaties en geeft daarmee een overzicht van de kunstenaarspraktijk van Brecht Heytens sinds 2016 tot vandaag.

Ilse Roosens